

36

תש"א

100

עם בוא שנה חדשה אלינו ;

עם ההתחדשות ועם התהווה לקאות

ותברך כחני :
 בחיי חקרה תאססים
 שורה ורכישת ארכים,
 בקשום וקלסא

במחנה כיתות י"א - י"ב וקבוצת "השחר" החקיים מטפס על הנושא: "שכבת בעורר
בגבעת-היים" הדיון במטפס היה מחולק לסעיפים, בעקבות החלוקה שהיתה בכתב האסמטה
הסעיפים הם: א. הפעילות החברתית. ב. הלימודים. ג. העבודה. ד. הקשר עם קבוצת "השחר".
ה. הדרכה במעברה. בזה מובאים רק נאומי הסיכום של הקטיגוריה והסניגוריה ופסק הדין
בצורה מקוצרת מחוסר אפשרות.

נאוה הקטיגוריה

בחקירת העדים שהתנהלה ניסינו להוכיח בצורות עובדתיות את האסמטה בסעיפים
המדובריים. ח ב ר ה - הוכחנו שהחברה לא פעלה מספיק, ולא נענתה לפעולות שניעטו,
הועדות לא מילאו את תפקידן בשלמות, באסמטן הן ובאסמטת יחס האדישות הכללית.
היתה נכונות מצד המורים לעזרה, אולם נכונות זו לא נואלה. דוגמה קלאסית חטט
ועדת עלון. הוכחנו שקי מת שכבה של חברים האדישה לפעולות החברה. לקומתם חברים
מועטים הנוטאים בכל התפקידים מעל ליכולתם, ועל כן פעולתם פגומה. כדוגמה ועדה
שמשך שנה ביצעה שתי פעולות בלבד. שיחות החברה עמדו ברובן על רמה נמוכה מבחינת
רמת הדיון ומבחינת הסדר. אף והופעה לקחה בחסר ולא פעם בוטלו שיחות בגלל זה.
דיון על בעיית הלימודים הועלה אך פעמיים במשך השנה, נושא שהוא כה חשוב בחיינו
ואף החטיבה החליטה החלטות לגבינו שלא קוימו אצלנו, ונדחו לקרן זרית אם בגלל חוסר
בגרות ואם בגלל חוסר גישה תנועתית. אף הדיונים שדנו היו חסרי ערך לגבי סינוי
המצב. ועדת המורים שהיא הועדה המרכזית בחברה זנחה את פעולתה וקיימה אך חטט
פעולות בטנה, שגם הן היו בדרך כלל מרוכזות בזמן קצר אחד. יש לציין שהיענות החברים
להסתחפות בתכנית היתה לא פעם סרבנית. אין להטיל את האשם על גורמים טכניים כגון
חוסר מועדון, גורם טכני יכול להיות גורם מפריע אך לא גורם מונע. לגבי חוגים
סרבנות ביח הספר יזמה בתחילת השנה יש לציין את אי הופעת הילדים כאחת הסיבות
להפסקתן. ל י מ ו ד י מ - הוכחנו את אסמט החברה בחוסר יחס ראוי ללימודים שהתב
טו בזילזול כמורים ובלומדים, הפרעות, איחורים והיסורים. הסניגוריה בעדותיה הסתיר
לה להוכיח שטח זה היה פגום לא באסמט התלמידים אלא באסמט המורים ושיטות החינוך.
המבנה דוגמאות רבות של נסיונות המורים בדרכים שונות לתיקון המצב. הזכרנו בירו
רים רבים שצרכו בכיתות וכל אלה לא עזרו. אין תפקיד המורה בכיתה של תלמידים רבים
לנו להיות סומר על סדר. לדעתנו הרי בגיל זה יש כבר הכרה מספקת לנערים על מנת
לסקור את הדברים ולדעת את ערך הלימודים לחייהם. איננו מקבלים את הטענה שאי האל-
תה ביהוד עם המחנות העולים היה הגורם שהפריע ללימודים בכיתה י"א. אנו מאשימים
את החברה בעצלות, במתן חופט ליצרים ובחוסר מחשבה בוגרת.

קטרים עם קבוצת "השחר"

לא קטרנו קטרים הדוקים עם קבוצת "השחר". היה רקע והיתה אפשרות לפעולות מסוי-
חפות מרוגות, ובטחית שונות. הדבר לא נעשה על אף הכרחנו בחטיבות הקטרים. הוכחנו
שהיחס של פרטים כחברה לגבי קבוצת השחר הוא יחס שאינו מתאים לבן קיבוץ, חסר
כה רבות עושה במאמץ לקליטת עליה. והדוגמה של המודעה ביום הספורט היא דוגמה קל-

מ ע ב ר ה - הוכחנו את חוסר בקיאותם של פרטים בחברה בכל הנעשה במעברה.
מדריכי המעברה ניסו לקרב את המעברה לידיעתם של החברים, אולם נחקלו ביחס אדיש
מצד החברה. ברוב הזמן לא מולאו מכתב מדריכי המעברה שהוטלה עליהם החטיבה. אנו חוש
בית כמו כן שאין לבכר את ההדרכה בבית על ההדרכה במעברה, דבר שהיה קיים. מכיון
טרואים את נוער המעברה כאחת הרזרבות החשובות לקיבוץ.

בטוח העבודה יש לאיין שהחברה עמדה במבחן, אבל אין חברה נבנית על עבודה
בלבד כשם שאין הקיבוץ נבנה על עבודה בלבד. נחוצים חיי חברה תקינים ופעילים,
נחוץ מילוי נכון של תפקידים שהטלנו על עצמנו. תפקיד בני המסק הוא לתקן את מסק
ולהמטיכו. חברת הילדים היא הכנה לתפקיד זה. ההכנה מתבטאת בלימודים, בחיי החברה
ובמילוי תפקידי הדרכה. מבחינה זאת היה לדעתנו מאוץ השנה רע. כך לא נוכל למלא
את תפקידנו. אנו קוראים לחברה למפנה יסודי בהדרכה ולעלות על דרך המלך הקיבוצית.

נאומי הסניגוריה

הסניגוריה הזאת המובאת לפניכם יש לה מקום במציאותנו הדורשת בקורת עצמית
ותיקון כל הלקוי. מטרתו של המטפס שאנו מקיימים הוא חשיפת הליקויים כדרך לחי-
קון. ומתוך כך עומדת הסניגוריה מעצם היותה טרביט הבקורת במרכז המטפס. הסני-
גוריה מטתלת במטפס זה לגלות את הטוב ולזכות את החברה מליקויים שאינם באטמתה.
חלק מהאטמות מטילה הסניגוריה על גורמים חיצוניים, בני הם הנהלת בית הספר והמסק.
בקורת זאת במידה שתהיה גורם מעורר - טובה וראויה.

ח ב ר ה - הסניגוריה מודה שיש ליקויים בפעולות החברתיות אם כי היו פעולו
בטחיים חברתיים טובים. הסניגוריה דוחה את טענת הקטיגוריה שטיקו האטמה הוא בחברה
עצמה. הבאנו הוכחות למצב החברה במשך שנים בטוח ההדרכה, ההכוונה ומסורת הפעילות.
לדעתנו חוסר כל שלוש אלה גרמו לליקויים הקיימים כיום. חוסר הכוונה והדרכה
הם הגורמים למצב זה. בטיחות החברה וביחס החברה לבעיות שונות, חוסר המסורת וכמו
הגורמים הקודמים הם הקובעים לגבי הפעילות. נוסף על כך לקוי ביותר הוא
החינוך הרעיוני ואף הוא לא באטמת החברה. גורם זה בעל השפעה רבה בחברתנו כבחי
כל חברה. לדעתנו, ההדרכה ויתר פעילות מצד בית הספר וגורמי המסק הטובים יכולה לשנות
את המצב שיש מהסכנו. ל י מ ד י הם. אנו מסבירים את ההתפרקות במתח הלימודים
בכיתות הגבוהות שלנו בטגיאנות שנעשו עלי בית הספר והמסק כגורמי החינוך. על מה
סומך המורה הבא לכיתה בקיבוץ ללמד? על משמעת עצמית, על מאפוננו של הפרט, על יוזמתו
ורצונו ללמוד, על חוש הבקורת שלו. הטאלה מתבקשת מאליה. מאין יטאב הנער את כל
התנאים האלה הדרושים כל כך ללימודים? התשובה היא אחת - חינוך רעיוני במשך שנים
הלימודים בבית הספר ובתנועה. לדעתנו, לא נעטתה פעולת החינוך באורה זו שיצרה את
התנאים הדרושים. לא היתה שיטה אחידה אצל המורים, לא ביחס למשמעת בכיתה ולא ביס
לנתינת החומר. ההבדלים והטוני הם קיצוניים בין כל מורה ומורה. לאו דוקא עתה,
אלא במשך כל שנות הלימוד לא היתה דאיפות בטעות הלימודים, דבר שהפריע לריכוז.
דיוט קטר איטי בין המחנך לכיתתו - חניכיו. קטר זה לא קיים בכל כיתה ולא ברצי-
פות כל שנות הלימוד. בעיה נוספת קטה היא בעית המורים הסטריים חסרי הרעיון הקי
בוצי. בכיתה י"א נזכיר את גורם המחנות העולים, את אי הצלחה בלימוד חברתי בין
הכיתה למחנות העולים כגורם מפריע גם הוא. ע ב ד ה - סעיף זה הוא זכות לנו
ומותר להברתנו להתפאר בו. בעבודתנו נשאנו את הדין, הרפת, כעת אנו תומכים בברודיה
ובמספוא. זכות עומדת לחברתנו על שום הענותה לכל גיוס ומבצע במסק. 2325 י"ע
נתנו למסק החקלאי. חוסר הכוונה במקצועות קיים אבל אינו תלוי בנו. נוסף כאן
גם את תמיכתנו הרבה למסק בטחתי תרבות, בהכנת חגים כגון, הפסח, חג המסק, חגכה ועוד.

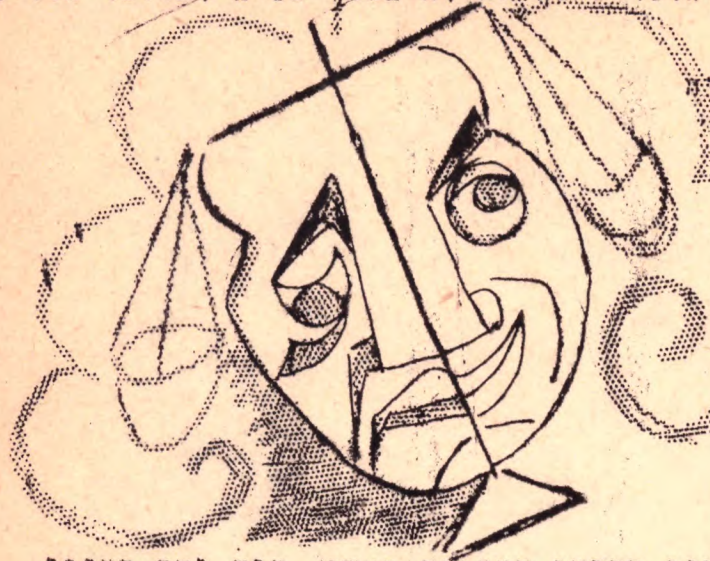
נוטיף עוד ונזכיר - גיוס לניקוי המטק, הגיוסים לחציר ולאטיף תוחים, עזרה למטקים
צעירים. מ ע ב ר ה - ידועה לנו רוח הבטלנות השוררת בחברתנו וידוע לנו שהיא היא
המונעת יוזמה עצמית בקרב כל פרט לגבי ההדרכה במעברה. אך נאמר בפה מלא - אין זה
ברוה יודעת על הנעטה במעברה ובאשמת המדריכים. המדריכים הם שליחינו עם האם הסבירו
לנו פעם את קטיי העבודה במעברה הנובעים מתוך מוצא הח ניכים חסונה וכו' ונטאל -
האם עמדו המדריכים בעצמם על המעט שאפשר היה להביא לידיעת החברה ולא הובא מתוך
העדויות ששמענו במטך המטפט נוכחנו בעובדה חשובה ביותר והיא שעל אף הרוח השוררת
בחברתנו והיא שמונעת פעילות ויוזמה נענתה החברה לכל קריאה מצד המדריכים בקטר
לאירגון פעולה גדולה או יציאה המונית למעברה. ונוכל לומר שחברתנו כגוף עמדה
במבחן זה. יש להאשים בפירוט את המדריכים שלא ידעו לקטר את פעילותם במעברה ואת
שליחותם כחברי חברה שמתפקידם לטחף את הכלל בבעיותיהם. קטרים עם קב. "השחר" -
תוך כדי חקירת עדי הסניגוריה והקטגוריה הוברר לנו שאשמת הקטיגוריה שהוטלה בחמת
קצף על החברה - מופיתן אינן נכונות ואין להן אחיזה במציאות. שגיאה חמורה שגתה
הקטגוריה בטענה שיש בקרבנו הרגשה של עליונות. שגיאה זו חמורה עוד יותר בזה
שהיא טפלה על החברה כולה אשמה הנמצאת בבודדים בלבד. ביחס לפעולות המעטות
שבלימה חברתנו תוך שיחוף עם קב. "השחר" - נאמר שהן היו הכרח מציאות מסוימת.
מציאות זו נבעה מהיות שתי חברות אלה עצמאיות, בעלות כלים חברתיים מטלהם, בעלות
דרישות חברתיות שונות ובעלות דרישות רעיוניות שונות. היו מספר פעולות הניתנות
לביצוע מבחינת ההתאמה, כגון - ספורט, משחקים ומסיבות. אמנם יש אפשרות וצורך להרחיב
את שיחוף הפעולה. אנו רואים במחנה המטותף פעולה חשובה של החברה ורצון טוב להידוק
הקטרים. עלינו להזכיר את ההדרכה שניתנה ע"י החברה לקב. "השחר" ואשר לפי העדויות
במטפט היתה חשובה ויעילה. לסיכום אנו רוצים לומר, שהחשובה ביותר - בקורת חברתית,
אך במידה שהיא נעשית חייבת היא להיות בבהירות קפדנית לגבי עובדות ומסקנות אין
הבקורת צריכה ליצור מרירות ויאוש אלא להיפך - התעוררות לסינוי הדרך. על כן ביסס-
נו להסביר פגמים ולמסור את שרטי הרע במידה שקיים. אנו דורשים מבית הדין שיפסוק
את מסקנותיו במטרה להתווה דרך תקינה:

פסק הדין

כל סעיף וסעיף בחיי חברה הוא חלק משלמות אחת. אפילו עם גזכה בסעיף אחד
ונחייב בשני כל זיכוי הוא יחסי כמו שכל חיוב הוא יחסי. פסק הדין ינתן לכל סעיף
לחוד. פסק הדין הוא לא עונש אלא תורה. דרך לשנה הבאה. פסק הדין ניתן מתוך
העדויות שהוטמעו ונאומי הסיכום ולא מתוך דעותינו האישיות.
מעברה: הסניגוריה הוכיחה ונכון שיש אנשים בחברה שעובדים במעברה בוצינות
וזה מוטיף מטקל לחברה כולה, אולם נקבל את טענת הקטיגוריה שהחברה לא עומדת אחרי
המדריכים ולא יודעת מהנעטה במעברה. מדריכי המעברות הנם בסדר, עובדים באחריות, אולם
הזכה שקיים חוסר כיוון מכסת מדריכי המעברות אמנם נתמלאה, כמעט, במלואה אבל באיחור
רב. לעומת חוסר ההתענינות ואחריות היומיומית נענתה החברה לפעולות חד-פעמיות.
קבוצת השחר. לפי העדויות נוכחנו שהחברה כגוף היתה בדרך כלל בסדר. מלבד
קבוצת "השחר". אף על פי שהיו יכולות וצריכות להיות יותר פעולות משותפות אולם
היחס הביטי היומיומי כלפי בני קבוצת השחר הוא יחס של זלזול ויש לשנותו. הזכה
אמנם שקבוצת השחר ושכבת נעורים הן שתי חברות נפרדות. אבל יש ליצור יותר קטר
ביניהם והמחנה יכול וצריך לשמש פתח לפעולה משותפת נרחבת וליחסים תקינים יומיומיים
בעתיד.

לימדורים. הקטיגוריה הוכיחה שרוב האשמה של אי הקטבה, הפרעות וחוסר ריכוז
בטיעורים תלויה בנערים. אנו מקבלים את הנימוק של הקטיגוריה שיש לנערים בגילנו
לעסוק בלימודים רגילים.

על כל אחד לדעת את ערך הלימודים בחייו. אמנם, קיבלנו גם את נימוק הסניגוריה שחלק
 ההפועות נחוסר הראלנות חלויים במוזים. וחוסר שיטה אחידה במסך שנים ובחוסר מורים
 בעלי הכרה קיבוצית.

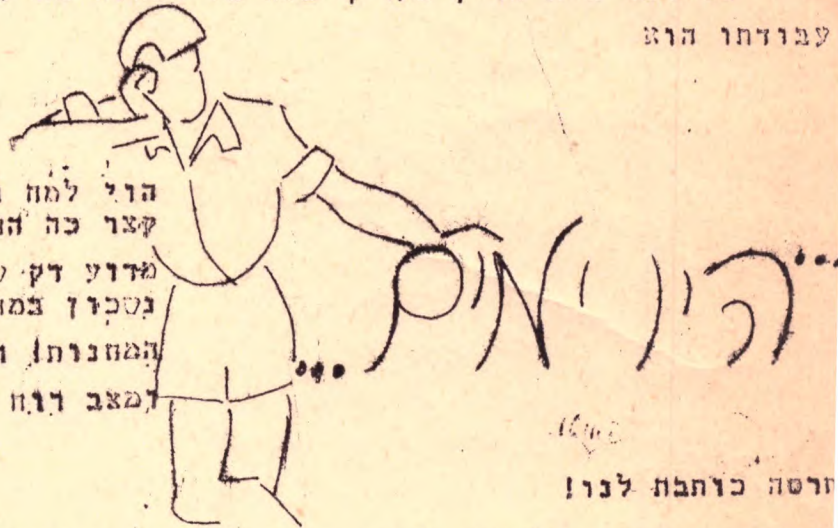

חבריה: אפשר לקבל את נימוק הסניגוריה
 שחוסר הכרונה במסך שנים הספיע על חוסר
 פעילות חברתית, אולם, נקבל את נימוק
 הקטיגוריה שהוכיחה שהיה חוסר פעילות
 ושהמטע שנעשה, נפל על כחפי מעטים. הייתה
 בטלנות בועדות ואי רצון לפעולה. שיתוף
 החברה היו מחתת לכל בקורת וכמו שאמרנו
 בחטילה - איך להעביר. יש לראות את המצב
 ולשנותו לגבי העמיד הקרוב ביותר.
 עבודה. הקטיגוריה והסניגוריה

הגיעו יחד למסקנה, שהיא מסקנת כולנו, שעמדנו במבחן העבודה במסך. היה יחס רציני
 לעבודה - ענפים הוחזקו ע"י בני מסך ואם לא הייתה הכוונה למקצועות הרי זה לא תלוי
 בנו אלא בגורמים שונים שלא ניכנס אליהם כעת. כן ביצעה החברה מפעלים, כגון - איסוף
 חותמים, חציר, גילוס ליד-חנה, ניקוי המסך, עזרה למטקים צעירים ועוד. כל אלה מוכיחים
 עמידה במבחן העבודה.

בית הדין נותן לנאטמת הארכה לתיקון המצב בשנה הקרובה, בכל הסעיפים בהם
 נמצאה חייבת. אנו מקוים שכל פרט ופרט יעזור כפי יכולתו ולמעלה מזה להעלות הפעיל
 לוח החברתית, היחס ללימודים וכל הסטחיה שנדונו במספט.

בסיום. בית הדין מעריך בטח כל המחנה את עבודת הקטיגוריה והסניגוריה ואם
 עבודתו הוא

הול למה ומדוע
 קצו כה החלום
 מדוע דק שבוע
 נסכון במחונך?

המחנות היה מה. כ"ף. ימ"ט. של הורגי
 למצב רוח מרוקס ימים. טחכל בהם לנו היחול

יצאנו בהדרכתו של אשר למעין-צבי לחמישה ימים. הזמן היה קצר והמלאכה מרובה.
 התכוננו לעסוק בהרבה נושאים - בכפ"פ, בטופוגרפיה, ברובה ובספורט שימושי. המצברוח
 היה מצוייך. החברה היו מבסוטים עד הגב. החלהבנו מהנושאים שעסקנו בהם. לו ראייתם
 את תנועת הרצח שאין לתארה בשיעורי הקפ"פ והיך בכל פעם ניתכו על אשר תחננונים
 לעוד כדור בשיעורי הסוטו. עסקנו גם בכיצד לצול הרבה ולא להתיר את הכפתור.
 זה היה ביום. ובלילה היינו יושבים מסביב למדורה, לומדים סיורים ואחר מקטיבים בפה
 צור לסיפוריו של אשר על מלאמת השיחרור, אייד חזירים, תאזנות, זכרונות מימי ילדות
 יכו'. ביום התחרון ערכנו התחרות בין-קבוצתית על כל מה שעברנו במחנה. כל ילד
 יבל כמה מכות קפ"פ והחזיר. מצא מצא. (נקודת ציון בקופאריה) טיל על חבר וירה
 דור סוטו אחד. כנראה שיד הגורל הייתה בחחרות אבל עובדה שהיא נגמרה בחיקור. בלילה
 על אותו יום ערכנו מסיבה. על השולחן היה מכל טוב. הקרובנו פליטונים, מערכונים,
 קטן ולמוסיקה ולמחרת בטעה טובה נסענו הכיתה. אנו מלאים תודה למדריכים ולאשר.

ועכשיו חור אריאלה לספור:

אנחנו לא יצאנו למחנה כיתתי, יצאנו למחנה כיתות ה' שהתקיימה במעיין חרוד. אבל שבבני מטקים השתתפנו רק אנו ובני טפיים. יתר המסתתפים היו מסניפים שונים וממערות. המחנה הוקדש לפלמח ולזכרו של יצחק טדה. חולקנו לשלשה גדודים שנקראו בשמות הסיבות הפלמח. את ימי המחנה בילינו בהתחרויות ספורט ובמחנאות. אנו זכינו ב קום השני בהתחרויות.

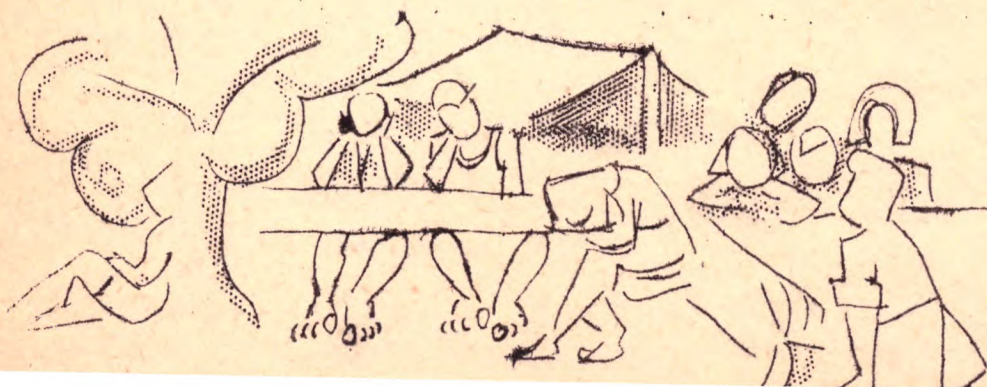
ומפי שלום על המחנה בקיסריה

בבוקר אצחנו למחנה הודיעו לנו שאין תחבורה. מצאנו דרך מקורית, הלכנו ברגל לכביש ומטח בסרמפיה לקיסריה. בהגיענו היכינו זמן מה בצל התורנית ^{המטח} דרכו עם ה יוד. בהגיעו מיד בלי אומר ודברים התחלנו לפרק את הארד אחרי זה חולקנו לכמה חוליות. על כל חוליה הוטל תפקיד להקמת המחנה. כגון - הקמת בוחלים ומיתקנים שונים. אחר הצהרים, אחרי עמל רב הוקם המחנה. את כוחנו החלפנו בטחייה של שעתיה בית. נעימה היתה המנוחה הקצרה בבוהלים לאחר זאת וכך ארוחת הערב הראשונה. במפקד מסביב למדורה נודעלנו תכנית המחרת. את הערב בילי-נו בסירה, טמחה ובמילח מתקיים עד כיבוי אורות. כל הימים היו מלאים בתכניות. חולקנו לכמה קבוצות: כל קבוצה ופעולתה. למזלנו הטוב נשתכנו ליד בריכת שחיה טאברי המקום מילוצה והיא שטימשה לנו מקלחת מאוי נח וכך עברו ששת ימי המחנה נעימים ומעניינים.

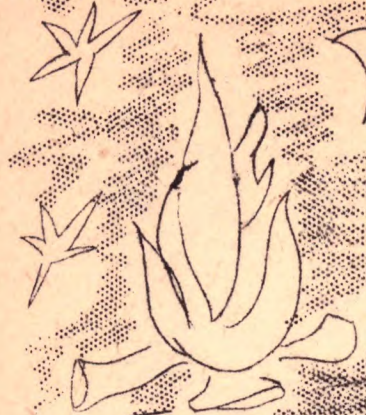

חמר ונעמי מוסיפות לנו. אנו העמדנו לעצמנו מסרות מסוי מוח לגבי המחנה. לא היה בכוננת להנפס ולהיחנות בלבד. המסרות היו: א. ליכוד וגיבוש כיתות י"א ו"ב לקבוצה אחת. ב. הגברת הקטרים בין שכבה נעורים לקבוצה "השחר" וכמוגן עיסוק בספורט טימוטי, קפ"פ ובפעולות ועיוניות.

חלק מפעולות המחנה היו נפרדות לקבוצה "השחר" ולשכבת נעורים. היו לכך סיבות. יתכן מאד שמופזקות, אך רצוי היה להגדיל את המסותף. חלק הטוב במחנה הוקדש למטפס על שכבת נעורים שלנו. המטפס היה רכיני ועמד על רמה גבוהה. היו בו דברים שהם בבחינת מסקנות לגבי החידה. דבר שיט לכינינו לגבי המחנה היה הטיכון המעורב בין בנים ובנות ובין הקבוצות השונות, דבר שעזר לקירוב וליאירת קטרים הישיים בין כולנו. מסרות המחנה הוטגו ועלינו להמשיכן בהיי יום יום שלנו.

הקטעים (בכתיב נאמן)
גוני הנשיל, ביות יין
כגב,
גקורוג וקורוג ...

הבה ונקשיבה לסיפורי תושבי אי-הילדים.

זכרי וענפר התחילו בהתלהבות - היה יופי! יום אפריקה היה הכי יפה. אם התגעגענו? לא התגעגענו בכלל הביתה... ביום ההי-תולים קשרו את כולם וזה היה נורא מצחיק. כשנערכו חידות, כמובן, ידענו לענות על כולן. ובכלל - ניצחנו בהמוך דברים... בטח שהיינו מבסוטים חוץ מיום השדה, שניקינו בו את המחנה ו... החלה בארוחת ארבע. איך התנהגנו את שואלת? הילדים בערך שמעו והמדריכים והמטפלות היו ככה. (ניענע ראש שכולו ספקנות). עיקר ההתרשמות מהלילה האחרון הייתה האביעה וכמובן בבוקר הריצה למקלחת...

גם בעיני תלמה יום אפריקה היה היפה ביותר וגם היא לא התגעגעה כלל הביתה "כי המחנה היה יפה, מלא תכך ולא היה זמן להשתעמם" (רק מיום הספורט לא הייתה מרוצה) "בלילה האחרון השתוללנו עד שלש, צבענו, קשרנו, הפרענו לשון, בקיצור היה שמח".

את בנות כיתה ו' פגשתי במקלחת ובחוקף תפקידי נאלצתי להוציא ולשמוע מה בפיהן ושוב כמובן "יום אפריקה היה עצום! האטבענו בקאקאו, התקשטנו בהצות ובאדפיס, רקדנו וכמובן שהיה זה ריקוד כושים. יודעת את היזה מתנות הבאנו למלך הכושים? את עצמות האדם הלבן ואפילו ילד חי בחבית. הביתה בכלל לא התגעגענו, רק בסוף קצת בכל זאת. מיום המנוחה איך את מתגדת לך שהיינו מרוצים בודאי שלא! בדרך כלל היינו בסדר (ביחס לחמיד) המדריכים היו מצויינים, במיוחד אשר. הלילה האחרון היה ככה: כולנו התבלגנו. גם מסיבת הסיום לא הייתה אי אי אי... בסיכום המחנה היה יפה ומענין מאד.

וכך הלצה שמעתי הרבה מהתלהבותם של הילדים וכולם מודים לכל המדריכים, רק מצטערים על שיש להם לחכות שנה שלמה עד למחנה הבא! (את בקשתו של זכרי נזכור ונבקש מחנה שבמחנה הבא לא יהיה חלב בארוחת ארבע אף על פי שכדאי לך זכרי לשתות חלב. זה בריא!)

לפי כוונת הסמינר

זה עתה נסתיים הסמינר למדריכים בן החודש ברמת-הכרוב, שאורגן כדי להכין צוות מדריכים מעולה מבני החטיבה עצמה ושבע להגשים את רצוננו להדרכה רעיונית ומעשית משולבת על ידי מדריך אחד. הסמינר הזה הוא הראשון בחטיבה הן מבחינת ארכו והיקפו (80 מדריכי בית ומעברה) והן מבחינת החומר העיוני והמעשי המשולב שניתן בו, דבר שלא בוצע עדיין בשרשרת הקורסים והסמינרים של החטיבה. ברצוני למסור אינפורמציה מתוכן הסמינר וחוקי כדי כך לעמוד על כמה ליקויים וחסרונות שלפי דעתי היו בסמינר.

המסגרת הרעיונית בסמינר. קוי מו מועצות מדריכים רעיוניות בהן עיבדו תכניות הדרכה לשנה הקרובה. כל מועצות והתכניות המתאימות לגיל המודרך. מועצות המדריכים נתנו למדריך או היו צריכות לתת את העיקר בסמינר והם גם החומר הראשון שבו משתמש המדריך בעבודתו בהדרכה. הזכותי שהיו צריכים לתת מכית שטיף אני נושב שמועצות המדריכים מילאו את המשימה שהיו צריכים לתת להן מבחינת הזמן, שלפי דעתי, היה מועט מדי והן מבחינת ההתענינות של החבריה במועצות. עובדה היא שמועצות המדריכים ביהוד בסיום הסמינר לוו ב"הוף" אחד לכל חניכי הסמינר (פרט למדריכים המעשיים).

חוגים רעיוניים היוו בירור שאלות אקטואליות שונות הקשורות במידת מה בהדרכה. יש לאיין את ההתענינות המרובה בחוגים וחבל שהם הופסקו ש בועיים לאחר התחלת ההרצאות השונות והמגוונות שהחיימו בסמינר. נתנו בדרך כלל למדריך ידיעות רבות בשטחים שונים והיוו בסיס להסקפת עולם.

המסגרת המעשית. במסגרת המעשית עבדו לפי חמש מועצות מדריכים לפי הגיל המודרך ושהן בדרך כלל היוו את כל המסגרת המעשית, הרעיונית, והתחרותית. המחנאות היא בידינו אמצעי חינוכי ממדרגה ראשונה והיא חנאי לכל פעולה עצמאית של בני החטיבה. היא מחנכת לעזרה הדדית, לשמירה על רכוש, לירזכה עצמית. ודומה שהטגנו בעזרתה רבות. ולא לטוא הוטס הדגש בעבודה המעשית עליה. יש לאיין במסגרת המחנאות בסמינר את פינות החוגים שהיוו יסוד להורי, הכרת האנשים והעלאת המורל בסמינר כולו. (ביחוד בורבורגיות - פכטורובסקי).

הס"ט הוא אמצעי ראשון לחינוך שירות צבאי ומכשיר את החניך לאומץ לב ולמאמץ גופני המעלה את כושרו במשך יומיים עסק הקורס בחיי שדה. מדריכה מן הצבא

אמצעי של בן החטיבה לשדה ולצמח, השימוש בו למשכל ולהתמצאות. סי רוח המורכבת מטופוגרפיה וטראות היא חומר המצריך התמצאות בשדה, במרחב ובמפה. בני הנוער הלומדים את השימוש בחבל ובמפה ובכל דבר אחר ואינם יכולים למצוא אותם בשטח, הרי שכל הלימוד ללא היה ולכן כה חשובה ההתמצאות ביחוד לנו שכה מרביט אנו בסיורים, מסעות וטיולים.

בשטח האיתות עברו בסמינר את איתות המורט המדריכים שמדריכים את הגיל המבוגר. איתות הסמפור ניתן למדריכים את הגיל הצעיר יותר - מעברה ובני משק עד כיתה ז'. בעמלנות עבדו במטולב עם הנושא הרעיוני בחומרים שונים: ניילון, עץ, גבס-ועוד נעשו עבודות נאות כפי שאפשר היה לראות זאת בתערוכה בעמלנות שהצטיינה בעבודתו-תיה ובסידור הנאה של המוצגים.

נוסף לזאת התקיימו מבצעים שונים. יום ביקורים בסניפים שעבר בהצלחה יוצאת מן הכלל על אף הזמן המועט שעמד לרשותו. משחקי לילה, שני ימי עבודה, וירידה באומגה. במסגרת מבצעי סיום בוצעו: גיחה לסיכום המונחות והס"ש, העברת תסודות באיתות, התמצאת המפה לשטח בסיירות, וספורט המוני כמבצע מסכם לכל הנושאים. בראוני לעמוד על שני ליקויים בולטים בסמינר: איש להצטער על זאת שמספר שיחות והרציניות בוצעו בערבית בזמן שכותר ההקשבה של החברים ירד במידה מרובה מחמת עייפות לאחר יום מצמץ והמסקנה מכך שהערב צריך לשמש לפעולה קלה יותר. ג. שיחות משותפות לכל המ תתפיים לא התקיימו במשך כל ימי הסמינר אף על פי שהיו בתכנית לדוגמה: שיחות על החינוך המיני, חינוך פוליטי, הקיבוץ וחנועות הנוער, שיחות על ההדרכה ועוד. חיסור השיחות הורגש ביחוד בשיחת הסיכום שבשלנותה לא התאימה לסיום סמינר כה מוצלח. יש לציין בסיום את מבצע הסיכום האחרון למוראל הגבוה והוא מסיבת הסיום שללא ספק היו חה חווי ה בלתי נשכחת לכל חברי הסמינר הן במצב רוח המרומם דהן בכמות הממתקים.

א מ י ר

איך היינו?

- אצלי של יאהל לא בילתי בן-הקהל בחופש היא; טיול, לחנות-נופש, והליקר לא להפוז אל החופש לריצה מרוב צרוב, מקינסק לקינסק ומקור קת'עז לבית ק'אנצ. (רק א'תראו זאת ארובים שלי!)
- אציה אצנה שאלו ש'אניה ס'פ'ב'וט'א, אגרה בחופש בזרוב כ-1000 ק"מ - והחוויה שלה היתה - ס'א'! וכן יש לציין שהיתה היתה... שלא שנתה את המאצרה במ'אן החופש.
- החוויה של ניסים... שאלוהו איס'כ אכס...
- חיל וצ'ה כ'יל בה'אן, ישן, באה ש'א'ים, אכלו ארטיק והג'ש'ק...
- עם הצ'ובים.

ג י ו ס נ ו ל ח י ר ס

לא מעטים היו מאמצינו לקרואת המחנה הצרפי השלישי של הטיבתנו. אחד ממפעלים אשר ביצענו בימים האחרונים היה הגיוס לתירס, אשר מטרתו הייתה מימון הוצאות המחנה. היות והוחלט לבצע את הגיוס בקבלנות גיוסנו את כל החברה על מנת לבצע את העבודה במהירות ותוך שיתוף. עוד טרם שיצאנו כבר הרגשנו בראייה הרב ובנכונות סמילתה את החברה. ואין זה במקרה - המטרה הייתה ברורה וההסתתרות הכללית דירבנה למרץ והתלהבות, ומלבד כך - ניתנו לנו יומים לטיוח השטח והחלטנו לבצע ואף לגמור לפני הזמן. עמדנו בהחלטתנו. יצאנו ביום שלישי בבוקר, עבדנו במרץ כל או- חו יום ולא נכחיש - היה יום קשה למדי. עי פים מצד הקדמנו ליטון כדי שתהיה בידנו הנפטרות לגמור למחרת. ואמנם למחרת ביום השבת המשכנו. ההתלהבות הייתה גדולה והשטח הקטן והולך עוד הוסיף למרץ. בטעה 11 גמרנו - ובהצלחה! חזרנו שמהים ומרוצים. היה זה מפעל חברתי נאה.

אחרי נסיעה ארוכה ומיגעת, אולם ברוח מרוממת הגענו ליראון בטעה 11 כלילה שוכנו בבית החטיבה, השם יפה אולם לאמיתו של דבר זו חדרה ערבית בעלת ארבע חדריים המשמשים משכן קבע לעכברים זבובים ופשפשים. יש לציין שהחברים כבר אינם מתרגשים כל כך עם בוא בני החטיבה. הם יתרגלו ועכשיו לא חמצאו את אותה האדילבות שפגשתם בתחילת הגיוס לפני שנה שנתיים. מה במסך? - ביחס לחבראם כ-40 במספר ישנו משק גדול שאינו יכול להתפתח מחוסר ידיים עובדות כדי להחזיק את המשק במינימום יש צורך עוד ב 100 איש בני החטיבה עושים את העבודות השוטפות. הרבה מקומות עבודה עזובים כגון: סנדלריה, נגריה, מסגריה, ומאפייה. המשק בכללו כולל את הענפים כרם, גן ירק, לול, זיג ועוד. כן עובדים בסקול וכמובן בשרותים. החברים עובדים קשה מאד קרוב ל 10 שעות ופעולות חרותיות כמעט שאין (חוץ מאסמה וטרט) וזהו למעשה אחד מתפקידנו. הייתה לנו כבר מסיבת יום שישי מוצלחת וכך ערב על כוס קפה. עבודה והווה בתחילה קשה היה להתרגל לעבודה אך החגברנו ואין הדבר נורא כל כך. אחרי העבודה נוטלים כמו "מתים" על המטוח וישנים כהוגן. בערבים עושים שמה, קצת הווי ושוב למיטה כדי לקום למחרת ליום עבודה חדש!

בברכת החטיבה,
חנה ורחל

ציאות

קאסמה חקרה בקוואה אודמת השתתפות רדת של הקצות
היות והחורף אמנם הוא ויזיק לא פוסקות אסירגה.

אם תפגשו את אהני יא, יא ופניו מובאגור. אמר שלם תשאוהו זמא
ואצוץ-גש ואלו עד אינו שזה צולק האור בצרכיו, חכו, גמ תורכס יג צ
לכיר את של הוכה שיהיה בלטה החינית-האשחיה אך האצבנות

יציאות קניגות אנש עקב אצל החיית שלני - יש! שש הוא אולות
כשחתימים אהק, צניק שחולף חזק על הקלבי ואלו זה בסבר!